

Galleria Becker - Antti Ylönen

28.7.2009 00:01 RAISA JÄNTTI

ANTTI YLÖNEN

Henkilökohtaista

Galleria Beckerissä (Seminaarinkatu 28)

5.8. saakka

En oikeastaan haluaisi kirjoittaa **Antti Ylösen** näyttelystä. Taide kun kertoo parhaimmillaan sellaisia asioita, joita ei voi muuttaa sanoiksi, ja Ylösen sormenjälkiveistokset tekevät juuri näin.

Yksinkertaiselta vaikuttava aihe kantaa koko näyttelyä ja tarjoaa teoksesta toiseen uutta niin sisällöllisesti, tunnelmallisesti kuin teknisestikin.

Näyttelyä on ihana katsoa hiljaa, puhumatta mitään ja tapaamatta ketään. Teokset eivät kerjää huomiota vaan vaikuttavat hitaasti ja pienieleisesti. Niiden seurassa on mukavaa, ja pikkuhiljaa ne johdattavat pitkiin ajatusketjuihin. Sormenjäljet tekevät teoksista niin yksilöityjä ja persoonallisia, että ne ovat kuin ihmisiä itsekin.

Jäljet muistuttavat ajan ja tilan kerroksellisuudesta. Kaikkialla ympärillämme on sormenjalkia - me painamme kuoppia toistemme ihoon, tomaattiin, jonka kypsyyttä kokeilemme kaupassa, tyynyyn. Eikä meillä ole nimiä niille, joiden jäljillä elämämme täyttyy: talomme rakentajille, farkkujemme ompelijalle, harvoin edes bussikuskillle. Mikään CSI:n ihmelaite ei voi vapauttaa jälkien jättäjää erillisyydestä, johon hänet yksilönä on pakotettu.

Puisten teosten ydin kiertyy sormenjäljen ja puun syiden ympärille. Veistokset tuntuvat aluksi vain sympaattisilta, mutta vähitellen isoveli valvoo -vaikutelma pääsee pintaan. Loistavat *Matkalainen I* ja *Matkalainen II* antavat kolmiulotteisille sormenjäljille yhden ulottuvuuden lisää. Ruuduista koostuvat tummat jäljet näyttävät sivulta katsottuna kaupungin siluutilta tai palikkatorneilta. Niitä on pakko kierrellä ja kurkkia eri suunnista. Lopulta palikat alkavat näyttää monitoreilta, joista meitä seurataan, kaikkialle laajenevalta pikseliverkolta, johon me kaikki olemme jääneet peruttamattomasti kiinni.

Teosten nimet johdattavat ajatuksia: *Toisinajattelija*, *Epäilty*, *Tuntematon*. Ne muistuttavat, että kun ihmiseltä otetaan sormenjäljet, on jo tapahtunut jotain arjesta poikkeavaa. Puut saavat kasvattaa ainutlaatuiset renkaansa rauhassa ja anonyymeinä, mutta ihmisen ainutlaatuisuus on vain yksi tapa erottaa hänet joukosta ja valvoa hänen toimintaansa.

Konkreettisina kuoppina puussa sormenjäljet tekevät ihmisestä lujasti yhtä luonnon kanssa. Ihminen tulee niissä osaksi tilaa. Puu muistuttaa kyvystään kasvaa muiden myötäisesti vaikka yksilö onkin - sormenjalki kertoo ihmisestä, joka on törmännyt johonkin. Galleriasta poistuttuani levottomuus seuraa mukanani pitkään. Sanattomaksi jääminen tuntuu hyvältä.

<http://www.ksml.fi/uutiset/kulttuuri/nayttelyt/galleria-becker-antti-yl%C3%B6nen/468860>